

MEDNARODNI
TRIENALE UMETNOST
IN OKOLJE EKO 8

INTERNATIONAL
TRIENNIAL OF ART AND
ENVIRONMENT EKO 8

DNEVI ZAGANJANJA EKO 8

16. — 26. 9. 2020

PRELAUNCH DAYS EKO 8

.....

PRESS KIT

O DNEVIH ZAGANJANJA EKO 8

Umetnostna galerija Maribor v nekdanji tovarni MTT v Melju napoveduje ponovni zagon Mednarodnega trienala umetnost in okolje, ki bo svoja vrata odprl pomladi 2021. EKO triennale, posvečen sodobni umetnosti in okolju, bo raziskoval presečišča med aktualnimi družbeno-ekonomskimi izzivi, okoljevarstvenimi politikami in postkolonialno globalizacijo. V sozvočju z naraščajočim zavedanjem, da je stanje okolja odvisno od niza vzajemno povezanih sistemov, vključno z ekološkimi politikami, razvojem tehnologij, socialnimi praksami, gospodarstvom itd., triennale povezuje naravne in družbene ekosisteme in briše meje med nasprotji – narava/kultura, individualno/skupno, nacionalno/mednarodno, globalno/lokalno. Prenovljen triennale bo tako odražal in komentiral številne spremembe na globalni in lokalni ravni, ki vplivajo na okolja v katerih živimo in od katerih smo odvisni. Dnevi zaganjanja EKO 8 bodo napovedali živahno in razvejano dogajanje, ki nas prihodnje leto s projekti mednarodnih in domačih umetnikov, pogovori, sprehodi, festivalskim dogajanjem, vključevanjem lokalnih akterjev in institucij ter glasbenimi dogodki čakajo na fascinantni lokaciji zapuščene tekstilne tovarne MTT v Melju.

EKO triennale je bil ustanovljen leta 1980 v Mariboru. Zgodil se je v sedmih edicijah in predstavil več kot 300 umetnikov iz celega sveta. Snovali so ga mednarodni selektorji in nagovarjali teme od okoljskih izzivov takratnega časa do poglobljenih družbenih problemov. Po premoru 15 let je tu nova edicija, ki bo postavila nove temelje in pravila za ta dogodek, ga spremenila v projekt izven galerijskega prostora, projekt združevanja idej in projekt odkrivanja potencialov, s programom osredotočenim na mesto in mestno skupnost. S svojo prenovljeno edicijo triennale vstopa v prostor prve industrijske cone v mestu, v zapuščeno tovarno MTT, ki s svojo lego ob Dravi in bližino mestnemu središču kliče po naši pozornosti.

Umetniški vodja EKO 8 je Alessandro Vincentelli, kustos za razstave in raziskovalno delavnost v centru za sodobno umetnost BALTIC v Gateshead/Newcastlu, znan kot polemičen in angažiran raziskovalec sodobne umetniške scene. 8. edicijo trienala je naslovil *Pismo za prihodnost* in tematsko izhaja iz besedila spominske plošče, s katero so Islandci obeležili trenutek ob izgubi ledenika Okjökull v Borgarfjörðurju. Besede na plošči se glasijo: »Okjökull je prvi islandski ledenik, ki je izgubil status ledenika. V prihodnjih 200 letih mu bodo v tem predvidoma sledili vsi naši ledeniki. S spomenikom javno naznanjamo, da se zavedamo, kaj se dogaja in kaj je treba storiti. Samo vi veste, ali smo to tudi uresničili.« EKO 8 bo zasnovan kot barometer sprememb. Predstavil bo ekološko ozaveščene filme iz 60ih let prejšnjega stoletja ter nova umetniška dela, prostorske postavitve in zvočne instalacije, ki ozaveščajo o izumrtju vrst, krhkosti človeškega ekosistema in nujnosti soobstoja vrst. Negotovost in dvomi, ki jih ustvarja svetovna pandemija, botrujejo novi in okrepljeni potrebi po prepoznavanju znamenj in učenju iz zgodovine. EKO 8 bo pomladi 2021 predstavil zbrane vizije in predloge več kot 30 mednarodnih in slovenskih umetnikov, ki se vsi posvečajo osrednji temi *Pisma za prihodnost*.

Alessandro Vincentelli je zapisal: »Razstava *Pismo za prihodnost*, kot del trienala EKO 8, je tudi prošnja, da začnemo razmišljati izven sedanjosti. Da zberemo dela, ki povezujejo generacije in širijo znanje. Spominska plošča, posvečena izgubi ledenika, nas katapultira naprej v prihodnost in hkrati opomni na našo skupno preteklost. Sprašujemo se, ali je mogoče, da skupina umetniških glasov, vizij in umetniških del na mestu, kjer je nekoč tisoče delavcev tkalo blago, zdaj med seboj preplete pomembna okoljska vprašanja? Kakšna so opažanja te razširjene skupnosti, ki se posveča razumevanju tistega, kar nas združuje in povezuje?

PISMO ZA PRIHODNOST

Pismo za prihodnost je razstavni projekt trienala EKO 8. Vsebinsko se je razvil iz spominske plošče, s katero so Islandci obeležili poseben trenutek ob izgubi ledenika Okjökull v Borgarfjörðurju. Besede na plošči se glasijo: »Okjökull je prvi islandski ledenik, ki je izgubil status ledenika. V prihodnjih 200 letih mu bodo predvidoma sledili vsi naši ledeniki. S tem spomenikom naznanjamo, da se zavedamo, kaj se dogaja in kaj je treba storiti. Samo vi veste, ali smo kaj od tega uresničili.« Dogodek je avgusta 2019 ob podpori islandskega pisatelja Andrija Snærja Magnasona in geologa Oddurja Sigurðssonar pritegnil mednarodno medijsko pozornost.¹

Gre za odločen apel. Nekrolog ledeniku nas izstrelji v prihodnost. Spodbuja nas, da uporabimo domišljijo. *Pismo* nas nagovarja v negotovi sedanjosti. Leto 2020 se je začelo s grozljivimi gozdnimi požari v Avstraliji (po prevladnih ocenah je poginilo 143 milijonov sesalcev), zdaj pa so leto zasenčile družbene in politične posledice pandemije koronavirusa.

Zakaj zdaj in zakaj tokrat? Čeprav spominska plošča ni ustvarjena kot umetniško delo, je pritegnila pozornost medijev, ustvarila občutek solidarnosti in spodbudila delovanje skupnosti. Magnasonove besede raziskujejo posledice sprememb in dolgoročne vplive, če se človek ne bo spremenil. Številni naravovarstveniki, aktivisti in pisatelji opažajo vse širše zavedanje, da geološki čas dohiteva človeški čas na neprimerljive in nepredstavljive načine.

»Najmogočnejše sile Zemlje so se odrekle geološkemu času in se trenutno dogajajo v človeškem merilu. Spremembe, ki so prej trajale sto tisoč let, se zdaj zgodijo v stotih letih. Takšna hitrost je mitološka; vpliva na celotno življenje na Zemlji, vpliva na temelje vsega, kar mislimo, izbiramo, proizvajamo in verjamemo.«²

Da bomo novo stisko lahko razumeli, potrebujemo nove zgodbe in nove mite. Umetniki igrajo v najširšem smislu ključno vlogo pri pripovedovanju teh zgodb.

Maja 2021 se bodo mednarodni in slovenski umetniki posvečali osrednji temi *Pisma*. Predvajali bodo eksperimentalne filme iz sredine šestdesetih let prejšnjega stoletja, ki so napovedovali vplive industrijskega onesnaženja, in predstavili sodobna opazovanja o izumrtju živalskih vrst. Razstava bo zajela več vzajemno povezanih tem: okoljska osveščenost, projekti oza-veščanja in predlogi umetnikov.

¹ Andri Snær Magnason (www.theguardian.com/commentisfree/2019/aug/14/glaciers-ice-land-country-loss-plaque-climate-crisis), pridobljeno 15. 8. 2020.

² Andri Snær Magnason, *On Time and Water*, Serpent's Tail, Velika Britanija, 2020, str. 9

Triennale zajema pereče teme, znotraj katerih raziskuje kolektivni spomin, zaklete in začarane prostore, vzporedne svetove avtohtonega znanja, ob tem pa tudi dejanska in domišljajska potovanja. Naslanja se na zgodovinske podobe in arhive, povezane z lokacijo nekdanje tekstilne tovarne, in se pri tem opira na ustno izročilo in osebna pričevanja. Zvočne in filmske instalacije iz naravnega sveta se predstavljajo skupaj s projekti, ki naslavljajo izumrtje vrst.

Razstava *Pismo za prihodnost*, kot del trienala EKO 8, je tudi poziv, da začnemo razmišljati izven sedanosti. Da zberemo dela, ki povezujejo generacije in širijo znanje. Spominska plošča, posvečena izgubi ledenika, nas katapultira naprej v prihodnost in hkrati opomni na našo skupno preteklost. Sprašujemo se, ali je mogoče, da skupina umetniških glasov, vizij in umetniških del na mestu, kjer je nekoč tisoče delavcev tkalo blago, zdaj med seboj preplete temeljna okoljska vprašanja? Katera opozovanja širše skupnosti prispevajo k temu, da bolje razumemo, kaj nas združuje in kaj povezuje?

Tokratni EKO triennale je zasnovan kot barometer sprememb. Predstavlja okoljsko osveščene filme iz šestdesetih let, umetniška dela, okolja in zvočne instalacije, ki ozaveščajo o izumrtju vrst, o krhkosti človeškega ekosistema in nujnosti sobivanja vrst. Negotovosti in dvomi, ki jih ustvarja svetovna pandemija, botrujejo novi in okrepljeni potrebi po prepoznavanju znamenj in učenju iz zgodovine.

Projekt EKO 8 bo predstavil zbrane vizije in predloge več kot 30 mednarodnih in slovenskih umetnikov, ki se vsi posvečajo osrednji temi *Pisma za prihodnost*.

— Alessandro Vincentelli, umetniški vodja EKO 8

.....

**Mednarodni triennale
umetnost in okolje
EKO 8**

Pismo za prihodnost
21. 5. – 5. 9. 2021
Nekdanja tovarna
MTT, Maribor/Melje

**Seznam umetnikov in
umetnic na razstavi
Pismo za prihodnost:**

.....

Allora & Calzadilla
Lucien Anderson
Manca Bajec
Félix Blume
James Bridle & Navine G. Khan-Dossos
Kara Chin
Marcus Coates
William Cobbing
Laura Harrington
Mikhail Karikis
Janja Kosi
Harley Kuyck-Cohen
Polonca Lovšin
Andri Snær Magnason
Miracle Workers Collective
Yoko Ono
Katie Paterson
Antonis Pittas
Marjetica Potrč
Mark Požlep
Mako Sajko
Emilija Škarnulytė
Ian Soroka
ScanLAB Projects
Marko Tadić
Ulay
Chris Watson
...in drugi

PROGRAM DNEVI ZAGANJANJA EKO 8

Program bo potekal
v slovenskem in
angleškem jeziku.

Pridržujemo si pravico do
spremembe programa.

SREDA, 16. SEPTEMBER 2020

11.00-12.00

Novinarska konferenca / Napovedujemo EKO 8 s kustosom trienala
Alessandrom Vincentellijem

13.00-14.00

Napovedujemo EKO 8 / z umetniškimi projekti Kare Chin, Janje Kosi,
Maka Sajka, ScanLAB Projects, Chrisa Watsona

17.00-19.00

Okrogla miza / Zgodovina ekologije in umetnosti v Sloveniji z Meto
Gabršek Prosenec, Makom Sajkom in Polonco Lovšin; pogovor vodi Jure
Kirbiš (v okviru projekta Umetnost in dobro počutje)

ČETRTEK, 17. SEPTEMBER 2020

11.00-13.00

Spletna otvoritev / Zazrti v vsakdanjost + pogovor z umetniki Gustavom
Balbelo, Johanno Karjalainen, Indrè Urbonaitè, Domonkosom Varga,
Shelli Weiler in kuratoriko Eszter Erdősi; pogovor vodi Alessandro
Vincentelli (v okviru PARALLEL – Evropske platforme za fotografijo)

16.00-17.00

Vodstvo / kustos trienala Alessandro Vincentelli predstavlja umetniška
dela Kare Chin, Janje Kosi, Maka Sajka, ScanLAB Projects, Chrisa
Watsona

17.00-20.00

Konferenca Umetnost in mesto / I. poglavje: Razvijamo mesto / z gosti
Gregorjem Reichenbergom, Rokom Žnidaršičem, Alenko Gregorič, Idisom
Turato, Gašperjem Medveškom in Pavlino Japelj; konferenco vodi Simona
Vidmar (v sodelovanju s Centrom za kreativnost)

PETEK, 18. SEPTEMBER 2020

11.00-12.00

Vodstvo: Tekstilni velikan ob Dravi / vodi Uroš Dokl, Muzej narodne
osvoboditve Maribor

12.30-13.30

Predavanje: Hutterjevi presežniki / predava Jerneja Ferlež

14.00-15.00

Kolesarsko vodstvo: Melje v prvi polovici 20. stoletja: zgradbe in njihove
zgodbe / vodi Boris Hajdinjak, Sinagoga Maribor

15.30-16.30

Predavanje: Zbirka mariborskega tekstila / predava Maja Hren Brvar,
Pokrajinski muzej Maribor

17.00-18.00

Predavanje: Obnova rečnega ekosistema Drave / predava dr. Damijan
Denac v sodelovanju s Potapljaškim društvom Maribor

18.30-19.30

Otvoritev: V mojih čevljih / Muzej sočutja (v okviru projekta Umetnost in
dobro počutje)

20.00-20.30

Koncert: Mlake

20.30-23.30

Zaganjanje z glasbo in mehurčki

16.-26. SEPTEMBER 2020

11.00-19.00

Napovedujemo EKO 8 / z umetniškimi projekti Kare Chin, Janje Kosi,
Maka Sajka, ScanLAB Projects, Chrisa Watsona

Dostop do prizorišča: vhod v MTT iz Ulice heroja Šaranoviča s strani
Meljske ceste pri avtobusni postaji Melje – obračališče, linije 1, 2, 6, 7
46°33'28.3"N 15°40'00.5"E

Zazrti v vsakdanjost otvoritev spletne razstave PARALLEL + pogovor z umetniki

četrtek,
17. september 2020,
11.00-13.00

umetniki:
Gustavo Balbela
Johanna Karjalainen
Indrė Urbonaitė
Domonkos Varga
Shelli Weiler

kustosinja:
Eszter Erdősi

Pogovor z umetniki
ob spletni otvoritvi
vodi Alessandro
Vincentelli.

Program bo potekal v
angleškem jeziku.

Pridržujemo si pravico do
spremembe programa.

www.
toseeourcommonplace.
parallelplatform.org

Napovedujemo mednarodno razstavo *Zazrti v vsakdanjost*, ki jo v luči nove (post)pandemične situacije postavljamo na spletu in je nastala v sklopu Evropske platforme za fotografijo PARALLEL, katere članica je že četrto leto tudi UGM. Predstavilo se bo pet mladih fotografov iz Evrope, ZDA in Brazilije, ki jih je izbrala kustosinja Eszter Erdősi. Umetniki so v svojih projektih raziskovali tematike globalne ekološke krize, ki vse bolj pod vprašaj postavlja obstoj življenja na zemlji. Eszter Erdősi razstavo opisuje kot projekt, ki želi ponovno vzpostaviti zavedanje o naši lastni politični umeščenosti in osebni vlogi pri oblikovanju naše družbe in okolja. Čeprav ne zanika, da se bodo pozitivne spremembe v svetovnem merilu najverjetneje zgodile v obliki strukturnih sprememb, pa razmišlja o načinih, kako bi se posamezniki lahko zavedali obstoječih družbenopolitičnih sistemov, da bi jih imeli možnost preoblikovati ali porušiti. Razstava išče tudi načine, kako izstopiti iz prevladujočega okvira teh struktur, ki bi omogočili, da se spopademo z neoprijemljivostjo okoljske krize, in nas spodbudili k iskanju rešitev v skupno dobro. »Šele z analizo krize lahko izstopimo iz ekološke paralize, spodbudimo razpravo o njej in upamo, da jo bomo v bližnji prihodnosti prerasli,« pravi kustosinja.

Razstavní projekt *Zazrti v vsakdanjost* so mladi fotografi razvijali letos, v okviru mentorskih programov Evropske platforme za fotografijo PARALLEL, ki deluje s podporo EU programa Ustvarjalna Evropa.

GUSTAVO BALBELA (r. 1997, Brazilija) fotografijo uporablja kot podporo za razpravo o vprašanih, povezanih s svojo kulturo in družbo. V seriji *Pisma ultramarinu* prikazuje način, kako se procesi kolonizacije in kapitalizma manifestirajo v primestni Braziliji. Fotografije so brez človeške navzočnosti, prisotna je popolna odtujenost, ki jo predstavlja umetno zgrajena, na kapitalizmu osnovana identiteta nekoč pretežno ruralnega okolja.

JOHANNA KARJALAINEN (r. 1987, Finska) eksperimentira z mejami naravoslovne fotografije. Za poudarjanje fotografije uporablja različne tehnike tiskanja in postopek redukcije. Umetniško delo z naslovom *Navadno razočaranje* razpravlja o odnosu med živalmi in »človeškimi živalmi«. Gledalca spodbudi k razmišljanju o dožemanju živali v živalskih vrtovih. S posnetki živali v ujetništvu izzove pojem objektivizacije, pri čemer je žival zgolj eksponat, podrejen človeškemu pogledu.

INDRĚ URBONAITĚ (r. 1986, Litva) z video instalacijo *Ne govorite glasno* – to škodi metuljem opozarja na negativne posledice spletnega promoviranja lažno idiličnih počitniških pokrajin različnih »must-see« krajev po svetu, ki pri kupcih povzroči veliko razočaranje.

DOMONKOS VARGA (r. 1998, Madžarska) v svojem projektu *Kasandrina* dejanja preučuje, kako se lahko utopije in distopijske ideologije nanašajo na današnje tehnološke in družbene spremembe. V svoji pripovedi zajema širok spekter tem, od prekomernega tehnološkega optimizma in industrializma do družbenih deformacij sodobne kulture. Futuristične pojave predstavi pesimistično, kar spodbudi kritično razmišljanje in vrednotenje hitro razvijajočega se sveta.

SHELLI WEILER (r. 1996, ZDA) v svojih projektih izhaja iz resnične krajine in ob tem poudarja, da še tako preišljeno domišljjsko zasnovana fotografska serija zaradi človeških posegov v okolje postane prej dokumentarni posnetek kot zgolj fantazijski. Izbrana dela nakazujejo številne načine, s katerimi človeški posegi in umetne konstrukcije krajine motijo naravne cikle, pa tudi harmonično sobivanje med ljudmi in pojavi.

Kustosinja razstave **ESZTER ERDŐSI** (r. 1994, Madžarska) je diplomirala iz umetnostne zgodovine in francoščine na Univerzi v Bristolu, magistrirala iz umetnostne zgodovine na londonskem Inštitutu za umetnost Courtauld, jeseni 2020 bo začela doktorski študij na Univerzi v Edinburghu. Zanimajo jo predvsem, kako se sodobne umetniške prakse povezujejo z razumevanje podnebnih sprememb, podnebne pravičnosti in okoljskih vprašanj. Erdősi je usmerjena k teorijam post-antropocentrizma, pa tudi perspektivam dekolonizacije v kontekstu umetnosti in okolja.

Platformo **PARALLEL**, katere članica je Umetnostna galerija Maribor, vodi Procur.arte iz Lizbone in združuje 18 članov s področja fotografije in sodobne vizualne umetnosti. V štiriletnem obdobju (2017–21) člani delujejo v smeri ustvarjanja prepoznavne razstavne platforme za mlado evropsko fotografijo, razširjanja strokovnih znanj obetavnih umetnikov/kuratorjev in razvijanja novih povezav med mladimi ustvarjalci in inštitucijami.

KONFERENCA UMETNOST IN MESTO I. POGlavJE: RAZVIJAMO MESTO

četrtek,
17. september 2020,
17.00-20.00
Nekdanja tovarna
MTT, Maribor/Melje,
Slovenija

gosti:
Gregor Reichenberg
Rok Žnidaršič
Alenka Gregorič
Idis Turato
Gašper Medvešek
Pavlina Japelj

zasnova programa in
moderiranje:
Simona Vidmar

Program bo potekal
v slovenskem in
angleškem jeziku.

Pridržujemo si pravico do
spremembe programa.

Umetnost in mesto je serija programov – konference, delavnice, umetniške intervencije – usmerjenih v spodbujanje in povezovanje sodobne vizualne umetnosti, oblikovanja in arhitekture s strategijami urbanega razvoja mest, okoljskimi razvojnimi politikami, gospodarstvom in podjetništvom. Projekt je nastal v sodelovanju s slovenskim Centrom za kreativnost, ki deluje v okviru Muzeja za arhitekturo in oblikovanje v Ljubljani in se navezuje na ponovni zagon Mednarodnega trienala umetnost in okolje EKO 8, ki se bo v letu 2021 v organizaciji UGM odvijal v nekdanji tovarni MTT v Melju.

Prvo poglavje konference, Razvijamo mesto, bo povežalo načrtovalce, kreativce in aktiviste, ki bodo predstavili primere dobrih oziroma kreativnih praks s področja investicij in razvojnih potencialov mestnih tkiv, s poudarkom na gradbeni dediščini 20. stoletja; koriščenja in vključevanja vizualne umetnosti v razvojne projekte; ter samoorganiziranja in skupnostnih projektov za boljšo klimo v mestu. Spoznavali bomo urbanistične izzive in razvojne potenciale Maribora, kako novi javni prostori spreminjajo mesto, kako se nekdanja tovarna sladkorja v Ljubljani spreminja v prostor umetnosti, kakšne vsebine v svojo industrijsko dediščino vnašajo v Reki, kako vizualna umetnost spreminja naše navade in kako je lahko začasna raba izpraznjenih prostorov priložnost za aktiviranje skupnosti.

Projekt je del partnerske mreže Platforme Center za kreativnost. Projekt sofinancirata Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Republika Slovenija.

PROGRAM RAZVIJAMO MESTO ČETRTEK, 17. SEPTEMBER 2020, 17.00-20.00

17.00-18.30

Panel 1: Vizije – projekti - investicije

Gregor Reichenberg (podžupan Mestne občine Maribor): Maribor in njegov potencial

Rok Žnidaršič (Medprostor arhitekti, Ljubljana): Medprostori – Ljubljana, Podgorica, Beograd, nove podobe javnih prostorov

Alenka Gregorič (umetniška vodja Cukrarne, Ljubljana): Cukrarna – od tovarne sladkorja do prostora umetnosti

18.30-20.00

Panel 2: Subverzije – začasne rabe - umetnost

Idis Turato (Arhitekturni biro Turato, Reka): Reka – poligon kreativnosti
Gašper Medvešek (Fakulteta za arhitekturo, Ljubljana / PlanB arhitekti, Maribor): Spogledovanje arhitekture in umetnosti

Pavlina Japelj (Lokalna pisarna urbane prenove mesta Dunaj): Projekt začasne rabe Garage Grande: prostor za boljšo klimo v mestu

PREDSTAVITVE UMETNIKOV S PROJEKTI NA DNEVIH ZAGANJANJA EKO 8

KARA CHIN

Kara Chin (r. 1994, Singapur) je vizualna umetnica, ki ustvarja skulpture, instalacije in animacije. Živi in dela v Newcastleu, kjer je članica skupine Newbridge Collective Studio. Diplomirala je iz kiparstva na Slade School of Art.

Njene instalacije so kaotična okolja sestavljena iz nasprotujočih si organskih in sintetičnih materialov, ročno in industrijsko izdelanih predmetov, nepredvidljivih zvočnih kakofonij in gibljivih elementov. Skozi njeno delo se vijejo izmišljene pripovedi in liki, starodavne ljudske zgodbe pa so prevedene v kontekst prihodnosti. Umetnica gradi kipe iz različnih materialov in medijev, ustvarja instalacije, ki vključujejo kinetične in robotske dele, animacijo, zvok, vodne in hortikulturene elemente. Njeno delo odseva zmedo sodobnosti, konfliktno zaznavo slutenj in humorja v hitro razvijajoči se tehnologiji in nove definicije zaznav v mreži resničnosti in simulacije.

Je dobitnica Woon Foundation Painting and Sculpture Prize 2018, kar ji je omogočilo enoletno rezidenco v studiu Woon Tai Jee, ki so ga gostili v centru za sodobno umetnost BALTIC v povezavi z Univerzo v Northumbriji. V zadnjem času se je samostojno predstavila na razstavah *Sentient Home Devices* (2019) v Gallery North, Newcastle; *Subsequent Hotchpotch* v DKUK, London (2020) in *Sentient-Mecha-Furniture* v Baltic 39, Newcastle (2020).

JANJA KOSI

Janja Kosi (r. 1994, Slovenija) je vizualna umetnica, ki deluje na področju slikarstva, ilustracije in animacije. Diplomirala in magistrirala je iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Med študijem je nekaj časa preživela tudi na izmenjavi v Leipzigu na Hochschule für Grafik und Buchkunst.

Njene slike kontekstualizirajo koncept prostora in njegove manifestacije skozi različne medije, a slikarstvo vedno ostaja osrednji fokus njenega raziskovanja, ki pogosto vsebuje tudi humorno noto. Skupna točka njenih kreativnih raziskovanj je težnja po odprtosti in poziv gledalcu k soustvarjanju dela. Zanima jo razmerje (če sploh obstaja) med podobo prostora, ki jo ustvarimo sami in dejanskim prostorom.

Je dobitnica ALUO nagrade za izjemne akademske dosežke v akademskem letu 2014/2015. V zadnjem času se je samostojno predstavila na razstavah *Sunday Someday Everyday*, Galerija Media Nox, Maribor (2018) in *darling the roof is leaking*, Galerija DLUL Ljubljana (2019) ter na mnogih skupinskih razstavah, med njimi *Daddy*, G2, Leipzig (2018), *Appointment #3*, DobraVaga, Ljubljana (2019), *Another Time and Place*, Improper Walls, Wien (2019) in *4WD*, Academia Moderna, Zagreb (2020).

MAKO SAJKO

Mako Sajko (r. 1927, Slovenija) je bil eden vodilnih režiserjev kratkih dokumentarnih filmov v šestdesetih in sedemdesetih letih v Jugoslaviji. Leta 1959 je končal beograjsko filmsko šolo in postal eden prvih slovenskih filmskih režiserjev s formalno izobrazbo. Študij je nadaljeval v Parizu in Münchnu.

Bil je pomočnik režiserja Františka Čapa, Jožeta Štiglica, Janeta Kavčiča, Franceta Kosmača in drugih slovenskih in tujih režiserjev. Za večino svojih kratkih filmov je scenarije napisal sam. Njegov pristop do družbeno robnih tem je bil vedno kritičen in socialno ozaveščen. Ustvaril je 17 kratkih in dokumentarnih filmov. Njegov zadnji kratki dokumentarni film *Narodna noša* (1975) je jugoslovanska socialistična vlada cenzurirala, ker je bil odkrito kritičen do sistema. Takrat je prenehal s snemanjem svojih filmov in svoj čas posvetil izobraževanju mladih filmskih ustvarjalcev.

Tudi po več kot pol stoletja teme njegovih filmov – samomor med mladimi, ekologija, prostitucija – še vedno nagovorijo občinstvo. Med njegovimi filmi najdemo take, ki so rušili domnevne in prave meje (Kje je železna zavesa?, 1961), ki so temeljili na srce parajočih izpovedih (Samomorilci, pozor!, 1967; Slavica exception, 1971) in ki so raziskovali slovensko naravo (Strupi, 1964, Turnir pri Šumiku, 1975). Njegovi filmski dosežki so bili prepozno prepoznani šele po letu 2009, ko je prejel Badjurovo nagrado za življenjsko delo, osrednjo nagrado na področju filma v Sloveniji. Med filmsko kariero je leta 1969 prejel nagrado Prešernovega sklada in številne druge regionalne in mednarodne nagrade.

SCANLAB PROJECTS

ScanLAB Projects je pionirski studio, ustanovljen leta 2010 v Veliki Britaniji. Specializira se za raziskovanje uporabe obsežnega 3D skeniranja na področju arhitekture in kreativnih industrij. Digitalizira svet, spreminja začasne trenutke in prostore v prepričljive stalne izkušnje, podobe in film. Oblikuje okolja na spletu, instalacije, ki vase vključujejo gledalca in objekte.

Njihov primarni medij je 3D skeniranje, oblika strojnega pogleda, za katerega verjamejo, da je prihodnost fotografije. 3D skenerji so kartografi prihodnosti, kot elektronske oči za milijarde mobilnih telefonov in vozil brez voznikov. S kritičnim opazovanjem krajev in dogodkov skozi oči teh strojev upajo, da bodo pogledali v prihodnost, ki jo bomo vsi živeli.

ScanLAB je sodeloval z mnogimi vodilnimi arhitekti, producenti televizijskih programov, znanstveniki in umetniki iz celega sveta. Delujejo od zasnove, preko lokacijskega skeniranja, do dobavljenega izdelka. Njihovo delo je bilo predstavljeno v številnih TV dokumentarjih, filmskih projekcijah in na razstavah po celem svetu. Sodelovali so z BBC, The Guardian, The New York Times Magazine, Hyundai in z mnogimi drugimi.

CHRIS WATSON

Chris Watson (r. 1952, Velika Britanija) je glasbenik in snemalec zvoka, specializiran za naravno dediščino. Bil je ustanovitveni član vplivne eksperimentalne glasbene skupine iz Sheffielda, Cabaret Voltaire, v poznih sedemdesetih in zgodnjih osemdesetih letih. Od takrat je razvil specifično in zagreto zanimanje za snemanje zvokov divjih živali in habitatov z vsega sveta. Kot samostojni skladatelj in zvočni zapisovalec se je Watson specializiral za ustvarjanje prostorskih zvočnih instalacij, ki odlikuje močan občutek in duh prostora.

Njegovo televizijsko delo obsega številne programe v oddaji Life britanske legende dokumentarnega filma Davida Attenborougha, med njimi tudi Življenje ptic, ki je leta 1996 prejel nagrado BAFTA za najboljšo zvočno podlago. Kot snemalec zvoka je delal tudi za BBC-jevo oddajo Zamrznjeni planet, ki je prav tako osvojila nagrado BAFTA za najboljši zvok leta 2012. Watson je posnel in sodeloval v mnogih produkcijah BBC 4 in World Service, med njimi The Wire (Skrivna naveza), za katero je prejel Broadcasting Press Guild's Broadcaster of The Year Award (2012). Leta 2013 je prejel Paul Hamlyn Composer Award. Zvočne instalacije je ustvaril za številne mednarodne galerij in festivale kot so Sheffield Millennium Gallery (2013/14); Opera North, Leeds (2014); The National Gallery, London (2015); Louvre, Pariz (2011); Aichi Triennale, Japonska (2016) in Unsound v Krakovu (2018).

**V POVEZAVI PRENESITE
FOTOGRAFSKI MATERIAL
ZA OBJAVO
V VISOKI LOČLJIVOSTI**

PRENESI TUKAJ

PODPORNIKI:

**Ministrstvo za kulturo
Republike Slovenije**

Mestna občina Maribor

**Evropska unija, Evropski
sklad za regionalni razvoj**

**Evropska unija,
Ustvarjalna Evropa**

.....

PARTNERJI:

Center za kreativnost

**Parallel – Evropska
platforma za fotografijo**

**Umetnost in dobro
počutje**

**RUK – Mreža centrov
raziskovalnih umetnosti
in kulture**

Pokrajinski arhiv Maribor

**Pokrajinski muzej
Maribor**

**Muzej narodne
osvoboditve Maribor**

**Muzej sočutja
Potapljaško društvo
Maribor**

Sinagoga Maribor

.....

SPONZORJI:

**Dravske elektrarne
Maribor**

Energetika Maribor

Radgonske gorice

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA MARIBOR

CENTER ZA
KREATIVNOST
CENTRE FOR
CREATIVITY

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Sofinancira program
Evropske unije
Ustvarjalna Evropa

SLOVENSKI
FILMSKI
CENTER
JAVNA
AGENCIJA
SLOVENIAN
FILM
CENTRE

RUK
MREŽA CENTROV RAZISKOVALNIH
UMETNOSTI IN KULTURE
NETWORK OF ART AND CULTURAL
RESEARCH CENTRES

